

De morte IV (1932)
Антонич Богдан-Ігор Васильович

Про смерть IV

Я є спокійний, наче тиша на воді,
я маю досить, досить сили,
щоб не боятись навіть і тоді,
коли загляне в очі лилик.

Як затріпоче крилами над мною
і вжалить зір, налитий кров'ю вщерть,
то буде мовою німою
одне-одніське слово — смерть.

Бо навіть привид чорний смерти
душі моєї не розстроїть струн.
О Боже, дай, щоб навіть впертий
мене ніколи не зігнув бурун.

О Боже, дай, щоб я в змаганні
стояв, мов скеля, проти орд,
щоб смерть моя була — останній
гармонії акорд.

24 березня 1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/pro_smert